

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for anden gang.

Kl. 13:42

Line Barfod (EL):

Det nytter jo ikke at sige, at den, man gerne vil klage over, har forpligtelsen til at hjælpe en med at klage. Sådant fungerer virkeligheden jo ikke. Man kan godt ville have, at sådan burde det være i den bedste af alle verdener – altså, at den, man gerne vil klage over, hjælper en med at sætte sig ned og skrive klagen. Sådant fungerer virkeligheden altså bare ikke. Der bliver man nødt til at sikre, at børn har nogle muligheder, og at børn bliver respekteret som nogle, der også kan have behov for at få noget hjælp, for det er ikke engang sikkert, at der altid skal laves en klage. De har brug for at kunne få noget rådgivning, nogen, der hjælper dem, nogen, der tager dem i hånden.

Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor hr. Kim Andersen synes, at det vil være så forfærdelig ødelæggende for det danske samfund, hvis vi begynder at behandle børn som mennesker og med respekt og som nogle, der har brug for, at nogen tager dem i hånden og hjælper dem i forhold til det store system, vi har bygget op.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Kim Andersen (V):

Jeg må sige, at nu synes jeg, at spørgeren lægger mig nogle ord i munden, jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt, at det ville være så forfærdeligt for det danske samfund.

Jeg respekterer helt klart børns rettigheder, og at der skal være adgang til, at de bliver hørt og kan klage, når det er relevant. Men at tro, at den sociale forvaltning i kommunen – eller kommunens borgerservice – ikke på en neutral måde vil være i stand til det, også selv om det måtte vedrøre en kommunal afgørelse, synes jeg er at være for sortsynet i forhold til den professionalisme og uhildethed, der hersker i den offentlige forvaltning, også i kommunerne.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den anden, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Lise von Seelen.

Kl. 13:44

Lise von Seelen (S):

Hr. Kim Andersen nævner i sin ordførertale, at forslaget er overflødigt, og at børnenes retssik-

kerhed varetages glimrende i dag. Det var det, ordføreren sagde. Det forbavser mig, for vi kan jo iagttage, at der faktisk er rigtig, rigtig mange børn, der ikke bliver hørt i de sager, som er meget, meget afgørende for dem selv og deres egen tilværelse. Det handler både om sager om forældremyndighed, samværsager og sager, som mere direkte vedrører hverdagen. Vi kan se af statistikkerne, når Socialforskningsinstituttet går dem igennem, at børnene høres for sjældent. Så hvordan kan ordføreren mene, at det her fungerer helt upåklageligt?

Kl. 13:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Kim Andersen (V):

Der er jo i de forskellige sektorlovgivninger taget højde for, hvordan børn og unge skal høres, og hvordan de kan klage over en afgørelse, der vedrører dem, eller som har indflydelse på deres liv. Hvis de vejledningsprocedurer og klageadgange i den enkelte konkrete lovgivning ikke er tilstrækkelige eller administreres, sådan som det var intentionen med lovgivningen, skal vi jo ind i den konkrete lovgivning og ajourføre de regler vedrørende børns rettigheder. Det ville da være relevant.

Det er mit indtryk, at det foregår ved al ny lovgivning. Det er mit indtryk, at vi har blik for det, også i den juridiske gennemgang, som alle lovforslag gennemgår i Justitsministeriet inden fremsættelse. Jeg vil da ikke stå og afvise, at der kan være eksempler på, at en forvaltning ikke lever op til den intention, der er i lovgivningen, men det vil forslagsstillernes forslag her jo ikke ændre ved. Der vil jo altid kunne være mistolkning eller en forkert håndtering af en vejledning af et barn eller en ung i praksis ude i samfundet.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Lise von Seelen for anden gang.

Kl. 13:46

Lise von Seelen (S):

Det, der tegner billedet, er jo ikke, at det er en mistolkning, eller at det er en enkelt fejl. Det er jo, at vi faktisk kan se, at der er alt for mange børn, der ikke bliver hørt i deres egne sager. Det kan have mange begrundelser, men forslaget her kunne jo netop være med til at rette fokus mod, at vi som Folketing er meget optaget af, at børns retssikkerhed skal sikres på den allerallerbedste måde, og at vi tager det meget alvorligt. Derfor synes jeg også, når ordføreren nævner, at det er